

Da kui enne; omma palle higgi sees peate
nüüd tööd tekkema, et leiba saaksite. Agga
tõrvaewa peäle tunnete mesehead omma
sadud wiisast, ja täied wiijapead rõmusta-
wad filmi. Jehowa, se hallastaja Jum-
mal, on teile nou kättejuhhatanud isfiennes-
tele uut Edenit walmistada.

Tõssi, ütles Adam, temma hallastus on
suur, ka siis kui temma karristab. Tah-
hame ka heamelega tööd teha omma palle
higgi sees. Agga enne sedda olli Jehowa
meie liggi meid õnnistamas, ja laskis omma
palle paista meie peäle. Mis siis meile selle
est sanud?

Kerub kostis: palwe! Tõ läbbi annab
Temma teile aialikko andi, palwe läbbi
taewast andi. Ning Adam tõstis silmad
taewa pole, ja temma naene ja lapsed, ja
tännas ja pallus Jummalat. Siis said
temma silmad selgeks, ja leif temma palle-
näggo paistis, ning temma ütles: Je-
howa on hea, ja temma heldus kes-
gab iggaweste. (Eaul. 106, 1.)

4. Wiijapea ja ohakas.

Üks ellatand, jummalafartsi tallomees
kõndis leiko aial omma poiapoiaga põllo
peäl. Said nemmad leikajatte jure tulnud,
siis ütles wanna issa nalja pärrast nende
wasto: Teie ollete aina lapsed minno wasto
arwata, kes minna ennam jo kui kuusküm-
mend leikust woitnud. Siis üks neid leika-
jaid pakkus sirbi temma kätte; ning wanna-
mees wõttis sirpi, ja leikas noremehhe ram-
moga õhhe wiibo. Agga leikajad diskasid
ja laulsid temmale au laulo.

Siis se noormees, temma poia poeg, ütles
temma wasto: Wanna taat, kust sul ni-
suggune hea wannadus?

Agga wanna mees wastas ja ütles: Wa-
ta, poiok, minna ollen lapsest sadik Jum-
mala peäle lootnud häit päwil ja kurjal
aial; selle läbbi hoidsin omma süddame head
meelt ja julgust; ollen ka ifka truiste tööd
teinud, ja leif mis mo kõhus kermes-
te korda saatnud; selle läbbi kaswis mo ihho